

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У. 22706/18
Дана 02.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Весна Лазаревић, председник већа, Јасминка Вукашиновић и Јасмина Минић, чланови већа, уз учешће судског саветника Марије Козомара, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Републичког јавног тужиоца, Београд, Немањина 22-26, ради поништаја решења туженог ПОВЕРЕНИКА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Београд, Булевар краља Александра број 15, број 071-01-2748/2018-03 од 31.10.2018. године, уз учешће заинтересованог лица Синдиката полиције “СЛОГА”, чији је пуномоћник Крстић Љиља, адвокат из Београда, Данка Поповића 27/2, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 02.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Републички јавни тужилац, Београд, Немањина 22-26, да заинтересованом лицу Синдикату полиције “СЛОГА” Београд, Дурмиторска 11-15, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом почев од дана истека рока за добровољно извршење па до коначне исплате.

Образложење

Оспореним решењем туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број 071-01-2748/2018-03 од 31.10.2018. године, ставом I диспозитива, наложено је Министарству унутрашњих послова Републике Србије, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, Синдикату

полиције “Слога”, Београд, Дурмиторска 11-15, достави копију Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број 4685/18-13, који је ступио на снагу 15.06.2018. године, и то, на ЦД или ДВД. Ставом II диспозитива, одређено је да ће о извршењу решења Министарство унутрашњих послова Републике Србије обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

У тужби поднетој Управном суду дана 20.12.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреда правила поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 29. Закона о јавном тужилаштву и чланове 11. став 3. и 18. став 3. Закона о управним споровима. Истакао је да је Министарство унутрашњих послова РС доставило иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење тужбе у управном спору, јер је Повереник оспореним решењем наложио Министарству унутрашњих послова, а поступајући по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја Драгана Жебељана, председника Синдиката полиције “Слога” од 13.07.2018. године, да достави копију Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт.01 број: 4685/18-13 који је ступио на снагу 15.06.2018. године, и то, на ЦД и ДВД. Наводи да је Министарство унутрашњих послова, поступајући по наведеном захтеву, доставило тражиоцу одговор да је наведени Правилник означен ознаком тајности “Интерно” као и образац о означавању документа који садржи тајне податке, степена тајности “Поверљиво” и “Интерно” са упутством за попуњавање истог. Попуњавањем обрасца, односно уз потписану изјаву којом потврђује да ће поступати са тајним подацима у складу са законом и другим прописима, тражилац информације могао је извршити увид у наведени Правилник, а што тражилац информације није учинио, иако је све наведено примио 16.08.2018. године. Имајући у виду да је Правилник о унутрашњим уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова РС означено ознаком степена тајности “Интерно”, а да Повереник није извршио увид у наведени акт, нејасно је на основу чега је у побијаном решењу утврдио да достављањем података садржаних у Правилнику не би наступиле тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересима за приступ информацијама. Објављивањем података о систематизованим радним местима, а који се налазе у табеларном делу Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова, могла би се озбиљно угрозити одбрана, национална или јавна безбедност земље, на тај начин што би прецизни подаци о броју запослених, њиховим специјалностима и условима за обављање послова на појединачним радним местима а самим тим и оспособљености њихових припадника, могли доћи у посед и бити анализирани и злоупотребљени од стране организованих криминалних група и појединаца. Републички јавни тужилац је нашао да су побијаним решењем Повереника повређене одредбе чл. 2. став 1., чл. 8. став 1. и чл. 9 став 1. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/04, 36/10), на штету јавног интереса, због чега је овом тужбом и покренуо управни спор против наведеног решења туженог. Објављивањем прецизних података о оперативној функционалности у виду структуре организационих јединица и структуре радних места у Министарству унутрашњих послова, за последицу може имати ометање спровођења полицијских мера и активности. Ово се посебно односи на организациону структуру и структуру радних

места Управе криминалистичке полиције, њених служби, одељења и одсека (нпр. Служба за борбу против организованог криминала, Служба за борбу против дрога, Служба за борбу против тероризма, Служба за откривање ратних злочина, Служба за специјалне истражне методе, Служба за криминалистичко-обавештајне послове, Служба за сузбијање криминала, Служба за криминалистичку аналитику, Одељење за борбу против корупције, Национални центар за криминалистичку форензику), са свим својим ужим унутрашњим организационим јединицама које су у саставу набројаних служби. Такође, према одредби члана 4. Закона о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције (“Службени гласник РС”, бр. 94/16), прописано је да је за поступање у предметима из члана 3. овог закона надлежно и Министарство унутрашњих послова, те је питање надлежности и поделе послова из делокруга рада полиције специфично; а имајући у виду посебне доказне радње које полиција предузима у кривичним предметима – као што су: прикривени иследник, контролисана испорука, тајни надзор и комуникација и слично, те би се откривањем података о броју и условима, односно компетенцијама потребним за обављање наведених послова, могло угрозити вођење кривичних поступака. Даље, важно је истаћи да је Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова означено највишом ознаком тајности “Интерно”, односно да се може извршити увид у исти на законом прописани начин, попуњавањем одговарајућег обрасца – изјаве, а у складу са Законом о тајности података, којим је прописано да функционери, односно запослена лица, односно лица која обављају послове у органима јавне власти имају приступ тајним подацима означеним степеном тајности “Интерно”, уз потписану изјаву, којом потврђују да ће поступати са тајним подацима у складу са законом и другим прописом, те да је тражиоцу информације од стране органа власти достављен образац и упутство о попуњавању истог, али да ту могућност тражилац информације није искористио. Са свих наведених разлога, предлаже да Управни суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је оспорио наводе исте из разлога изнетих у образложењу тужбом оспореног решења, указујући да је исто донето у свему у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу од 29.07.2019. године, преко пуномоћника, указује да је у Министарству унутрашњих послова у скорије време донет нови Правилник о организацији и систематизацији радних места чије је достављање предмет овог поступка, а на основу кога су бројни радници распоређени на друга радна места. Овај Правилник се доноси или се мења сваке године и није доступан радницима, није доступан синдикату и није доступан за “јавну” употребу, односно није доступан суду, државним органима... Бројни радници који су распоређени на друга радна места не могу адекватно да штите и бране своја права јер им је ускраћен приступ акту који регулише радне односе и који акт се на њих односи. Недопустиво је да један акт који регулише материју радних односа и од чије садржине зависи остваривање права и обавеза самих радника, буде недоступан тим истим радницима на јавни начин, а још недопустивије да буде означен ознаком тајности. Заинтересовано лице односно Синдикат полиције “Слога” заступа права и интересе својих чланова – запослених у

Министарству унутрашњих послова, а заступање се односи, између осталог, и у циљу остваривања права из радних односа а за које потребе је неопходно имати копију Правилника о организацији и систематизацији радних места. Са наведеног сматра да је овим доказано да јавност има оправдани интерес за информације садржане у Правилнику о организацији и систематизацији радних места. Главни недостатак тужбе је тај што сви аргументи који се износе у тужби нису изнети од стране МУП-а приликом одбијања захтева за приступ информацијама од јавног значаја, а приликом доношења спорног решења Повереник је могао такво решење да донесе само оцењујући одредбе Закона о приступу информацијама од јавног значаја и аргументе изнете од стране МУП-а у решењу којим се одбија захтев. Са ових и других образложених разлога, предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавезе да заинтересованом лицу надокнади трошкове управног спора по АТ за састав одговора на тужбу у износу од 16.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде са затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате, под претњом принудног извршења.

Управни суд је дана 24.06.2021.године одржао усмену јавну расправу, применом одредби чланова 34. став 2. и 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), у присуству законског заступника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног тужиоца и туженог органа.

У својој речи на усменој и јавној расправи, законски заступник заинтересованог лица остао је у свему при наводима из остављеног одговора на тужбу, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану. Посебно указује да је Повереник већ донео решење о извршењу тужбом оспореног решења, с тим да је Министарство унутрашњих послова одбило да поступи по истом са објашњењем да чека пресуду Управног суда у овој ствари. Решење о извршењу туженог број: 071-04-3869/2018-03 од 11.09.2019. године, законски заступник заинтересованог лица предао је суду за списе предмета.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу, навода законског заступника заинтересованог лица на усменој расправи, као и целокупних списа ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из стања у списима произлази да је Синдикат полиције “Слога” у Београду, као тражилац информације, изјавио дана 30.07.2018. године жалбу Поверенику због непоступања Министарства унутрашњих послова Републике Србије по његовом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја поднетом 13.07.2018. године. Поступајући по наведеној жалби, Повереник је 10.08.2018. године исту доставио на изјашњење Министарству унутрашњих послова РС, као органу власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. У одговору на жалбу од 05.10.2018. године, орган власти је навео да је одговорио на захтев жалиоца, а у прилогу је доставио копију дописа 08 број: 1209/2018 од 09.07.2018. године. Поднеском од 17.08.2018. године, жалилац је обавестио Повереника да му је 16.08.2018. године достављен наведени допис органа власти, а у прилогу истог и Одлука о тајности података број: 021-64/18-2 од 13.06.2018. године, образац о означавању докумената који

садржи тајне податке степена тајности “Поверљиво” и “Интерно” и упутство за попуњавање обрасца. Даље је навео да орган власти није донео решење којим је одбио његов захтев, већ је доставио информације које нису тражене, као и да остаје при захтеву да му се достави копија Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт.01 бр: 4685/18-13 који је ступио на снагу 15.06.2018. године.

Разматрајући наведену жалбу и списе предмета, Повереник је донео тужбом оспорено решење, са разлога што је увидом у списе утврдио да је жалилац дана 13.07.2018. године поднео Министарству унутрашњих послова РС захтев којим је тражио достављање копије важећег Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова на ЦД или ДВД. Такође је утврђено да је орган власти дописом 08 број: 1209/2018, обавестио жалиоца да је 15.06.2018. године ступио на снагу Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт.01 бр: 4685/18-13 и да исти носи ознаку степена тајности “Интерно” у складу са чланом 14. Закона о тајности података, а на основу Одлуке 021-64/18-2 од 13.06.2018. године.

Увидом у наведену Одлуку је утврђено да се истом, на основу чл. 9. став 2. и чл. 11. став 1., а у вези чл. 10. Закона о тајности података (“Службени гласник РС”, бр. 104/09), чл. 5. став 1. Уредбе о ближим критеријумима за одређивање степена тајности “Поверљиво” и “Интерно” у Министарству унутрашњих послова (“Службени гласник РС”, бр. 105/13) и Одлуке о одређивању тајних података у Министарству унутрашњих послова који су означени степеном тајности “Поверљиво” и “Интерно” 01 број: 4847/18-2 од 11.06.2018. године, Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова означава степеном тајности “Интерно”. У образложењу се наводи да наведени Правилник садржи податке о делокругу и категоризацији организационих јединица Министарства, броју запослених у Министарству, систематизацији радних места, врсти, статусу и опису радних места, као и радним местима за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начину руковођења, планирања и извршавања послова, а на основу чега се може утврдити начин функционисања Министарства приликом обављања полицијских послова, посебно у ситуацијама када може доћи до угрожавања безбедности грађана и Републике Србије.

Даље, у образложењу тужбом оспореног решења тужени цитира одредбе чл. 5., 8. став 1., 9. тачка 5. и 16. став 1.) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те имајући у виду садржину поднетог захтева, дописа органа власти 08 број: 1209/2018 достављеног жалиоцу поводом истог, наводи жалбе као и одговора на жалбу, тужени је нашао да орган власти није поступио по захтеву жалиоца у складу са цитираним одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја које је цитирао у тужбом оспореном решењу, јер жалиоцу није доставио копију траженог Правилника, нити је донео решење о одбијању захтева. Како орган власти није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву у смислу одредби закона, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 173. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник

РС”, бр. 18/16), одлучио као у ставу 1. диспозитива тужбом оспореног решења, нашавши да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца на тражене информације у смислу члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да нема сметњи да му се исте учине доступним, на начин како је то наложено у ставу 1. диспозитива решења.

По оцени туженог, чињеница да Правилник носи ознаку степена тајности “Интерно”, није могла бити од утицаја на одлуку у овој ствари. Ово из разлога што је, да би ускратио приступ траженим информацијама, из разлога тајности података, орган власти био обавезан да у смислу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, докаже да је оправдано да то учини ради заштите претежнијих интереса, односно да су у конкретном случају испуњена оба прописана услова и то: 1. да се ради о информацији или документу за који је прописом или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, и 2. да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији. У том смислу орган власти је, иако постоји одлука којом је тражени документ означен степеном тајности, био дужан да докаже које би тешке правне или друге последице могле реално наступити давањем информација садржаних у истом и под којим околностима, што није учинио. При томе, одређене информације о организацији и унутрашњем уређењу Министарства су садржане у одредбама Закона о полицији (“Службени гласник РС”, бр. 6/16, 24/18) и подзаконским актима (Уредба о начелима за унутрашње уређење Министарства унутрашњих послова - “Службени гласник РС”, бр. 60/17; Уредба о мерилима за распоред руководећих радних места полицијских службеника - “Службени гласник РС”, бр. 8/17, 39/18), док су информације о конкретним организационим јединицама Министарства у њиховом делокругу садржане у Информатору о раду Министарства, објављеном на његовом сајту. Такође, Закон о полицији, као и одређени подзаконски акти које цитира у образложењу тужбом оспореног решења садрже одредбе о начину обављања конкретних послова у надлежности Министарства. Поред тога, Министарство за европске интеграције Републике Србије је на својој интернет презентацији објавило документ: “Влада Републике Србије – Преговарачка група за поглавље 24 – Акциони план за поглавље 24 – Правда, слобода, безбедност – Београд, 01. март 2016. године” у коме се, између осталог, наводи: да Управа граничне полиције, Одељење за странце МУП-а има укупно 70 запослених; да је број полицијских службеника који су у подручним полицијским управама надлежни за послове странаца око 300; да Одељење за сузбијање прекограничног криминала, илегалне миграције и трговине људима располаже са 35 полицијских службеника; да Одсек за сузбијање трговине људима и кријумчарење људи у Управи криминалистичке полиције, Служби за борбу против организованог криминала, сузбијање кријумчарења миграната, има 9 полицајаца; да Управа за управне послове, Одсек за спровођење Споразума о реадмисији има 20 запослених; да је Закључком Владе од 16. јануара 2015. године одобрен Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у МУП-у 01 бр. 9681/14-8 од 14. јануара 2015. године, којим је проширена Канцеларија за азил и сада има 29 запослених, од којих 4 преводиоца и 19 службеника на спровођењу поступка; да национална јединица ЕВРОПОЛ-а у Србији има 9 радних места, од којих су попуњена 3; да у Специјалној управи за међународну оперативну

полицијску сарадњу ради 64 полицијска службеника, а систематизацијом је предвиђено 88; да Служба за борбу против организованог криминала (СБПОК) има укупно 214 запослених од предвиђених 280; да Јединица за финансијске истраге има систематизованих 105 радних места, од чега је попуњено 59; да је тим стручњака у вези са илегалном трговином оружјем састављен од 60 полицајаца и др. Из наведеног недвосмислено произлази да доступношћу самог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт.01 бр: 4685/18-13 не би могло доћи до тежих последица за функционисање Министарства, па ни за безбедност грађана и Републике Србије.

Такође, чланом 22. став 6. Закона о полицији је прописано да организацију и делокруг специјалних посебних јединица полиције, систематизацију, врсте, односно статус и опис послова и радних места њених припадника, посебне услове за пријем и рад, посебну опрему, средства и наоружање који се користе у обављању послова из делокруга тих јединица прописује Влада. Влада Републике Србије је донела Уредбу о специјалној и посебним јединицама полиције (“Службени гласник РС”, бр. 47/18, 59/18) која је ступила на снагу 28.06.2018. године. Одредбом члана 80. ове Уредбе је прописано да даном ступања на снагу исте престаје да важи део Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова (Пов.01 бр. 2149/16 од 02.03.2016. године, исправка Пов.бр. 01-6929/16 од 17.08.2016. године, исправка Пов.01.бр. 3123/17-2 од 27.03.2017. године, Пов.01 бр. 7660/17 од 26.07.2017. године, Пов. 01 бр: 8187/17-5 од 21.08.2017. године и Пов. 01 бр. 605/18-10 од 28.02.2018. године) који се односи на специјану и посебне јединице полиције. Из наведеног произлази да у Правилнику о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт.01 бр: 4685/18-13 нису садржане одредбе о организацији и делокругу специјалних и посебних јединица Министарства, а уколико јесу, исте више нису на снази, па се њиховом доступношћу не би могли угрозити интереси на које се орган власти позива.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информација од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/04 ... 36/10) прописано је да информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна. Ставом 2. истог члана прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите

од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. Ставом 2. истог члана прописано је да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Одредбом члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као државна, службена, пословна или друга тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је орган власти дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упуту копију тог документа. Копија документа је упућена тражиоцу даном напуштања писарнице органа власти од кога је информација тражена. Ставом 10. истог члана прописано је да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упуту копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упуту тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган наложио Министарству унутрашњих послова да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема решења, заинтересованом лицу достави копију Правилника о унутрашњем уређењу систематизације радних места у Министарству унутрашњих послова Ин. 01 број 4685/18-13 који је ступио на снагу 15.06.2018. године, и то, на ЦД или ДВД. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата суд, при чему се правилно позвао на цитиране одредбе члана 2., 5., 8., 9. и 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па се наводима тужбе не доводи у сумњу законитост оспореног решења.

Како се наводи тужбе, пре свега, односе на то да достављање траженог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места може да угрози безбедност грађана и Републике Србије, суд је оценио да је тужени орган правилно нашао да се ради о информацијама таквог карактера који се могу учинити доступним заинтересованом лицу. Ово са разлога што се тражени Правилник односи на радно правни статус лица запослених у Министарству унутрашњих послова те се истим не угрожава безбедност грађана и Републике Србије у целини, а орган власти, и по оцени суда, није доказао које би тешке правне или друге последице могле реално наступити одавањем информација садржаних у истом и под којим околностима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредби чланова 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду успех заинтересованог лица у овом управном спору, Управни суд је нашао да је основан његов захтев за накнаду трошкова управног спора, па је на основу одредби чланова 67. и 74., а сходном применом одредбе члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12) одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Заинтересованом лицу су досуђени трошкови у траженом износу од 16.000,00 динара за састав одговора на тужбу, на који износ је сагласно одредбама члана 277. став 1, 278. и 324. Закона о облигационим односима (“Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 45/84 и 57/89 и “Службени лист СРЈ”, бр. 31/93, 22/99, 23/99, 35/99 и 44/99), досуђена и законска затезна камата у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати (“Службени гласник РС”, бр. 119/12) и то од дана истека рока за добровољно испуњење обавезе који у овом случају износи 15 дана од дана пријема пресуде суда од стране тужиоца, па до исплате.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 02.07.2021. године, 9 У. 22706/18

Записничар
Марија Козомара,с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

ТБ

39
JM